

פרע עם ושמך תורה אשר רדו
 אהרן עבד בני בני ואין מענה
 אץ בדבריו תקחו לכפול ממנו
 ער עבד ואחריתו יהיה מנון
 ערה מדון ובעל חמה רב פשע
 ה תשפילנו וישל דוח ותמך כבוד
 ונב שוא נפשו אלה ושמע לא יגור
 ע יתן מודש ובטח ביהודו ישוג
 שום פמזשל ומחזה משפטו איש
 ייקים איש עול ותועבת רשע ישרדון
 דברו אגור בוקה
 ס תגבר לאהמאל לאות אל ואכל
 ז מאוש ולא בנות אדם לו
 חכמה ודעת קדושים אדע
 יים נירד מן אספרדוח בחפנו מי
 שמה מי הקים כל אספרדאץ מד
 זבנו כי הרע כל אמרת אלוה צרופה
 סם בו אל תוקע על דבריו פ
 ומאתר אלהימע ממנו גבורם אמתי
 יב הרחק מפני ראש ועשר אל
 פני להם חקו
 עתו ואמרתו מי ותורד נפו
 נפשותי שם אלוה
 ס אדגו פוזק לך ואשבת
 ואת אמו לא יסרך
 ומעטתו לא רחץ
 ועפעפו ינשא

לך חרבות שנו ומאלות מותעש
 לאכל עמים מארץ ואבותם מאדם
 לע לוקה
 שמו בנות הגיב שלוש לא תשבועה
 ארבע לא אמרו הון שאלו וער רחם ארץ
 לא שבעה מים ואש לא אמרו הון
 ענו תלעג לאב ותגו לקחת אם קרויה
 ערבנותו ויאכלוה בני נשר
 שלשה המה נמלאו ממנו וארבע לא ידענה
 דרך הנשור בשמים דרך נחש עליו עור
 דרך אנה בלבים ודרך גבר בעלמה
 כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחזה פיה ואמרה
 לא פעלות אז
 תחת שלוש וגוה ארץ ותחת ארבע
 לא תוכל שאת תחת ער כי נמלך ונע
 כי ישבע לחם תחת שטאה כי הפעל ועפות
 כדצורש גמדה
 ארבעה הם קבוע ארץ והמה חכמים מחכמים
 הנמלים עם לאעו ויכיתו בקוץ והמכר
 שפנים עק לא עזום וישומו בשלע בעזם
 מלך אץ לארבה ויעא היצץ בלוי
 שממת בורים תתפש והוא בחימת מלך
 שלשה המה מיטובי ער וארבעה מיטובי לוי
 ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני סר
 זרוח מתנים אדומש ומלך אלקים עמו
 אם נבלת בהתנשא ואם זמורת על פיה
 בו מץ חלב ויעא חמאה ומיץ אץ ויעא חמ

ומיץ אמון ויעא ריב
 דבר ומוא מלך
 מח ברי ומח בר בטע
 אל תהו לנשים חולך
 אל למלכים למו אל
 ולרוזנים או שכר
 וישנה הין כל בע עני
 למר נפש
 לא יוכר עור פתחפקר לאלם אילין כל בע חלוק
 פתחפקר שפט ערך ודיו עני ואביו
 אשת חלמי ומעא
 בטח בה לב בעלה
 גמלתו טוב ולארע
 ורשע עמד ופשותים
 היתה באנות סוד
 ותקם בעור ללה ותקם טורף לביתה חק לנערותיה
 וממה שרה ותקחהו
 חורה בעו מדניה
 טעמה כי טוב סחורה
 ודוה שלחה במוטור
 כפה מרשה לעע
 לא תורא לביתה משת כי כל ביתה לבש שנים
 מדברים עשתה לה
 נודע בשערים בעלה
 סדו עשתה ותמכר
 עזרה לבושה
 פיה פתחה בחכמה
 צפיה וליכות בותה
 משא אשר וסדתו אמר
 ומח בר נר רי
 ורביך למחות מלכין
 אל למלכים שרתו יץ
 פן ושתה וישבח מחקק
 הנו שכר לאו בר וץ
 ושתה וישבח וישון ועמלן
 וישתה וישבח אילין כל בע חלוק
 ודיו עני ואביו
 ורחוק מפנינום מכרה
 ושר לא חסדי
 כל ימי חניד
 והעש בחפץ כפנה
 ממרחק תביא לחמה
 ותקם בעור ללה ותקם טורף לביתה חק לנערותיה
 מפרל כפית נטע כוס
 ותאמץ וירעוה
 לא יוכה בלול גרה
 וכפית תקין פק
 ודוה שלחה לאביו
 כי כל ביתה לבש שנים
 שש וארמנו לבושה
 בשבט עס זקני ארץ
 וחור נתנה לבני ינו
 ותשחק לום אזורו
 ותורת חסד על לשונה
 ולחם עצלות לא תאכל

קמו בניה ואשרו
 רבות בנות עשן חן
 שקר חזן והבל מימי אשה וראתו
 תתהלל
 תנ
 מפני עדיה ו
 בשערים מעשה
 ויהי בומי שפט השפכות ויהו רע
 ולך אוש מבית לחם והון לגור ב
 הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש
 אשרו נעמי ושם שני בניו מחלח וכ
 מבית לחם יהודה ויבאו שרי מוא
 ומת אהמלך איש נעמי ותשאר הש
 וישאו להם נשים מאבות יסם האח
 השנה רות וישב שם כעשר שנים
 שניהם מחלו וכלו והשאר האשה
 ומאשה ותקם היא וכלהיה ותשב
 כי שמעה בשדה מואב כיפקד ות
 להם להם לחם ויעא מן המקום אץ
 ושתה כלית עמה והלכה בדרך
 יהודה ותאמר נעמי לשה
 שכנה אשה לבית אמה ועתה
 חסד באשר עשיתם עם הער
 מחו לכך ומצאתי מנוחה אשה בי
 להו והשאנה קולו ותכבירה ותאמר
 נישב לעמך ותאמר נעמי
 עמי הטור לי בנות במעני ותהו למי
 בטמיליב כי זקנתי מחזקה לאיש
 לי תקחו גם חותמי הלה

תשברנה עי אשר עברו לחלוק העגנה
 תות לאיש אל בנותי ממר לי מאר מכס
 כי נר יתקח ותשנה קולו ותכמנה שר
 ערפה לחמוהו ותרבקה בה ותאמר
 לה עמתי אל עמה ואל אלהיה שותף
 כחתי ותאמר רות אל הפגועה לעוק
 אחרוך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר
 ילך עמך עמי ותאמר אליה באשר
 אמרת ושם אקבד כח נעשה יהוה לי
 ה כי המות נפרדתי בני ובנותי ותרא
 יעה היא ללכת אתה ותחזרי לדבר
 לבנה שתהיה עי בואנה בת לחם
 ויהי בנת לחם ותהיה כל הער עי לחן
 והואת נעמי ותאמר אליה איהן איהן אנת
 דאן לי מרא כחמרי שר לי מאר
 ה חלכתי ורקס השנבתי ותחן למדך
 לי נעמי ותחן עתה בני ושור הרע לי
 מן ויות המואבה בלתי עמה השנה
 אל המה באו בנת לחם ברחלית
 ויהי לנעמי מדע יאשה איש
 ממשפחת אלימלך ושמו בניו
 ויהי המואבה אל נעמי אלכך נא
 ויהי שבלים אחר אשר אמעא
 ויהי לכי בתי ויהי ותבוא ותקט
 ויהי הקצרים ויהי מקור חלקת
 שו אשר ממשפחת אלימלך חנה
 בנת לחם ויאמר לקצרים יהוד
 מר לי כי בך יהוה יאמר בניו
 ויהי הקצרים למינהננה הזאת

ויעו הנער הנעב על הקוצרים ויאמר ענה
 מוא ביה היא השבה עם נעמי משדה מוא
 ותאמר אלמלך נא ואספתי בעמדים אחר
 הקוצרים ותבוא ותעמר מאז הבקר וער
 עתה זה שבתה חמת מעבד ויאמר לעו אל
 דות חלא שמעת בת אלהי ללקטי
 בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה
 תדבקין עם נעמי עניןך בשדה אשר
 יקצרו והלכת אחריהן הלא עויתי את
 הנערס לבלתי נגער ועמת והלכת אל
 הכלים ושמת מאשר ישאבו הנערס
 ותכלי על פניה ותשתחו ארצה ותאמר
 אליו מדוע מעאתי חן בעיניך להכריע
 ואנכי עבד ויעו בעו ויאמר לה הנה
 לי כל אשר נשאת איתך אחריות אשר
 ותעזוב אבן ואמר וארץ קודשך ותלמי
 עם אשר לא ידעת המול שושב אשר
 יתחן פעלך ותחן משכרתי שלמה משן ותחן
 אליה ושדל אשר באת לחסות מתחת
 ויאמר אמעא חן בעיניך אדני כי נחמתי
 וכי דברת עי ב שפחתי ואני לא איה
 כפחת שפחתי ויאמר לה בניו לית האר
 גיש הלם ואכלת מן הלחם וטבול סמך במל
 ותשב מעד הקצרים ויעבדו דקל ותאמר
 ותשבט ותתר ותקס ללקט ויעו בעו את
 נעמי ויאמר גב בנות קצרים תלקטו ולא
 ותלמימה וגם של תשלו לה מן הלחם
 ועובתם ולקוח ולא תגערו בה ותלקט בשדה
 ער הערב ותחבט את אשר לקטת ויהי

יתחן ב והמטה זה וחסדך אשר
 תאשר ימירי המטבת חסדך ותאחרון

גדו השערים הלחה ורחעת
 נסכה ושמת שונתך עמך
 ודדתי הגרן אל דוד ועו
 לאיש ער בלתי זאכל
 ול שנות יהוה בשבבו ודעת
 את המקום אשר ישכב עם
 ובאת וגלת מד גלתו ושכבת
 והוא עמד לך את אשר
 תעשיו ותאמר אליה כל
 אשר תאמרוני אעשה
 ותדד הגרן ותעש כל אשר
 עונה חמותה ולאכל בעו
 נישת ויטוב לבו ובלא לשכב
 בקצה הערמה ובכא בלתי
 ותגל מרגלתי והשכב
 ויהי בחצי הלילה ויחרד
 האיש וילפת ונהג אשה
 שכבת מרגלתי ויאמר
 מן את ותאמר אני חתן
 אמתי ופרשת כנפך ער
 אמתי כנאול אתה ויאמר
 ברובה את ויהוה ברי
 היטבת חסדך ותאחרון מן
 הר אשון לבלתי לכת אחר
 הבחורים אסדל ואב עשר
 ועתה בת אל מתי אי כל
 אשר תאמרוני אעשה לך
 כי יודע כל טעור עמך כי
 אשת חילאת ועתה כר

אגני ה בטעו וסונתה כי עינים איש דביר
 הלילה וכל אמנו וכו פלו ויקע דנת ברימי

